

مقایسه طرحواره های ناکارآمد ، جهت گیری مذهبی و امید به زندگی مادران دارای فرزند کم توان ذهنی با مادران دارای فرزند عادی

حمید فسقوری

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی و مقایسه طرحواره های ناکارآمد ، امید به زندگی و جهت گیری مذهبی مادران دارای فرزند پسر کم توان ذهنی و کودکان عادی انجام شد. نمونه های پژوهش شامل دو گروه 96 نفری از والدین کودکان کم توان ذهنی و والدین کودکان عادی بود. نمونه گیری به روش خوشه ای برای گروه مادران کودکان عادی و تمام شماری برای گروه والدین کودکان کم توان ذهنی صورت گرفت . از پرسشنامه طرحواره های ناکارآمد یانگ، امید به زندگی اسنایدر و جهت گیری مذهبی بهرامی استفاده شد . داده ها به وسیله روش تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت . نتایج تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که بین امید به زندگی و جهت گیری مذهبی مادران دارای فرزند پسر کم توان ذهنی و مادران دارای فرزند پسر عادی تفاوت معناداری وجود دارد ($p=0/05$) و همچنین نمرات آنها در مقیاس طرحواره های ناکارآمد نشان داد که فقط در سه طرحواره انزوای اجتماعی / بیگانگی، نقص / شرم و شکست بین آنها تفاوت معناداری وجود دارد ($P<0/05$). باتوجه به نتایج حاصله به نظر می رسد مادران دارای فرزند پسر کم توان ذهنی دارای امید به زندگی کمتر و جهت گیری مذهبی بیشتری نسبت به مادران دارای فرزند پسر عادی می باشند. هم چنین در مادران دارای فرزند پسر کم توان ذهنی طرحواره های ناکارآمد انزوای اجتماعی / بیگانگی، نقص / شرم و شکست در زندگی به طور معناداری بالاتر از مادران دارای فرزند پسر عادی می باشد.

واژه های کلیدی: طرحواره ، امید به زندگی ، جهت گیری مذهب ، کم توان ذهنی